

Höstens pubkväll

53 personer hade anmält sig till höstens evenemang på Henriksberg. Ingrid och Marga hade arrangerat det hela och spontana reaktioner tydde på att folk var nöjda. Vad kan det annat bli med god mat, vin, trevligt sällskap och den hisnande utsikten av Göteborg Personalen på Henriksberg sa att det var trevligt att ha Ukuleleklubben där och uppskattade musiken och sången.

Spelevinken & Mona i full action.

Med detta nummer av Ukulelebladet så vill jag passa på att tacka för mig och för det två åren som "redaktör". Nästan samtliga bilder är tagna av Eva Olivia, stort tack! Morgan Kollberg har tålmodigt ställt upp som "originalare" när Pagemakerprogrammet blivit för bråkigt för mig.

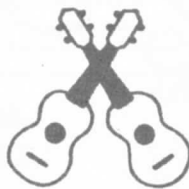
Margareta Jansson

(Ordförandespalten)

Hej, ukulelevänner!

Året går mot sitt slut - och min mandatperiod som ordförande går därmed ut. Jag har varit ordförande nu i sex år. På årsmötet, för två år sedan, "lät jag mej övertalas" att fortsätta en period till. Men nu är det slut - det är dax för någon annan att ta över rodret. Det är bara nyttigt med förnyelse i klubben! Men jag är glad att jag lämnar en vital och välskött klubb.

Nimrod

UKULELEKLUBBEN

C/O Nimrod de Broen
Storängsgatan 18
413 19 Göteborg

Fröken Ukke 774 21 30
Hemsida: www.ukulele.nu
Tel/Fax: 13 96 88
E-mail: nimrodmusik@telia.com
Postgiro: 43 832 41-9

Styrelsen 2003

Ordf.: Nimrod de Broen
Kassör: Lennie Zärnblom
Skr.: Inga-Lill Gustavsson
Ledamot: Marga Jansson
Ledamot: Margareta Svensson
Suppleant: Ulf Leyman

Klubbträffar:

Tredje torsdagen kl. 19.00 i
Februari, mars, april, sept. okt.
och november. Kustens Hus
nära Chapmans torg.

Medlemskap: 220:-/år

Medlemsförmåner:
10% rabatt på Gitarren,
Harris Musik och på Gefab
(ukulelematrl.) 15%
Visa upp medlemskort

Ukulelebladet

Utkommer 6 ggr/år
Redaktör: Margareta Jansson
Tel. 12 66 98
e-post:
marga.gerbera@telia.com

Utnyttja hemsidan. E-posta;
mikaelleckstrand@yahoo.com

UKULELE BLADET

Ukuleleklubbens medlemstidning November 2003 Årgång 7

Förra medlemsmötet.

Inte heller denna gång tvingades vi säga att det var fullt till dem som ville anmäla sig till medlemsmötet. 53 personer hade anmält sig. Det kom strax över 60. Programrådet poängterar vikten av att ni anmäler er per telefon om ni vill komma. Dels för att ni skall få en macka till kaffet, men också ur brandsäkerhetssynpunkt. I lokalen får bara 70 personer vistas samtidigt. Fem personer var på medlemsmöte för första gången. En av dem hade till och med modet att gå upp på scenen och sjunga. Bra gjort Ann Bergström! Nya idéer från programrådet kring lottförsäljningen och betalning för kaffet gjorde att allting flöt så smidigt. Inga långa köer och mer tid för prat och kaffedrickning. Två icke föraktfulla saker på ett medlemsmöte. Plötsligt var han bara där på scenen, Lennart Olsson från Mölndalsrevyn. Utklädd till kvinna med nobel karaktär, underhöll han oss med en monolog.

Härligt var det att få skratta. Tänk vad allting har utvecklats till förfining under tidens gång. Det första programrådet som arbetade med mötena hade inga riktlinjer att gå efter alls. Men alla lär av eventuella misstag och nu har vi fantastiska medlemsmöten där allting fungerar så väloljat och smidigt. Tänk också på det där med 'Kvällens överraskning' vilket arbete programråden lägger ned på att hitta rätt personer. Senaste mötet gav tid för mycket ukulelespel också, det är bara att instämma i det som någon så klokt sa "Det är ju därför vi är här!" I februari tar Ukulele Ladies över som programråd. Mycket spel utlovas. Ukulelebandet tar hand om malajandet. Extra stora mackor utlovas.

På novembermötet skall höstens artist koras. Vandringspriset verkar vara en åtråvärd statyett att ha hemma i bokhyllan. Många vässar säkert klorna i dagarna. Säg till någon i programrådet när ni kommer till mötet att ni tänker medverka, så ordnar dem till en spelordning. Lycka till alla medverkande

Lite skvaller i hörnet.

Om sjukvården på Rehnströmska rapporterar Ingrid, Annika och Leif att man har en originell form av friskvård. Man spelar nämligen ukulele. Det hela började med en medarbetare som spelat ukulele i några år – i det tysta (relativt tyst). För något år sedan började en ny medarbetare på mottagningen och hans favoritinstrument var ukulele. Han inbjöds till ett årsmöte i Ukuleleklubben och sedan tog det hela fart. Lite lobbyverksamhet i korridorerna och därtill ett erbjudande från JAM om ett "sexpack" fick andra musiktalanger på mottagningen att tända till. På lunchrasterna samlades nio personer som övade på D och A7, d.v.s. Tom Dooley m.m. Det hela lät så bra att man redan efter en månad gjorde det första framträdandet på ett femtioårs-kalas. Visst kommer man långt med D, A7 och G. Så småningom startades en "kamrat-cirkel" i Vuxenskolans regi. När friskvårdssatsningen på kliniken drog igång erbjöds de anställda olika aktiviteter. Men stavgång och jogging passar inte alla så ukulelespel infördes som friskvård istället. Detta innebar att man fick möjlighet att spela regelbundet på arbetsplatsen och alla har numera sin egen "tjänsteukulele". Gruppen säger sig ha mest vana vid en aning intima spelningar. Arbetsgruppen består av cirka 20 personer, varav hälften spelar ukulele, återstår alltså 10 som publik. Men de tar tillfällena i akt att spela och sjunga vid diverse festligheter som dyker upp och tycker själva att de går från klarhet till klarhet.

Det kom ett mail i höst från en kvinna i Lerum, innehållande en desperat önskan. Så här stod det:

"Jag heter Kerstin Högman och känner att jag måste få lära mig att spela ukulele, annars blir jag olycklig för resten av mitt liv! Jag har hört er, Ukulelebandet, dels på Visans vänner i Göteborg (jag är sekreterare där) dels på Biblioteket i Lerum. Ni ser så underbart lyckliga ut när ni spelar. Vill du vara snäll och tala om för mig vart jag vänder mig för en nybörjarkurs, gärna på helgen. Ring eller maila, **jag tror det gäller livet**".

Så kan den alltså gripa tag i människor, den lille ukulelen. Klart att vi inte kan lämna Kerstin åt ett bittert öde och bli olycklig resten av livet. Hon har blivit erbjuden kurs i ukulelespel, såklart.

Ö:n

Vi skall ha ett riktigt vackert konvolut till klubbens nya CD. Därför utlyses härmed en tävling som helt enkelt heter: Gör Klubbens skivomslag. Det finns många kända talanger i klubben som tecknar och målar. Säkert finns det många i de djupa lagren som vill visa framfötterna. Nu har ni alla chansen. Tag fram vattenfärgerna och fantasin och skapa. Den som är intresserad av att vara med ringer till Eva Olivia 775 78 99 och får mer upplysningar. Förslaget till omslaget skall vara kvadratisk målat och inskickat senast den 17 januari.

Jag är en mycket lycklig man Livet är som en ständig söndag!

Ulf:s pappa var riksspeleman på fiol, mamman var sångerska, morfar var operettsångare, bröderna spelade en hel massa olika instrument, så nog finns det musikaliskt påbrå.

-Själv spelade jag ingenting, vågade aldrig uppträda och trodde inte att jag kunde någonting.

Tragglade lite gitarr och lite piano men det blev liksom ingenting, säger Ulf. Han har tagit en grundlig revansch. Han står där på scenen så avspänd med sin ukulele. -Tänk att det skulle ta 50 år innan man stod på scenen. Han säger att när han första gången spelade ukulele så kändes det rätt och gott i kroppen. -Ja, det var mitt instrument, det visste jag direkt. Gode vännen Christer introducerade ukken för Ulf och Eva. -Christer var med i Ukuleleklubben, jag fick inte vara med för det var medlemsstopp, jag fick stå på väntelistan. Men så upphävdes detta märkliga stopp och jag och Eva blev medlemmar. Ganska snart så blev paret Leyman medlemmar i Ukulelebandet. -Det var så himla kul. Det är väl en klyscha det där med livet före och efter ukulelen. Men för mig så stämmer det. Tänk alla goa människor man lärt känna. Det blev ett nytt sätt att leva, det där med att vara ute med Bandet och spela.

Ulf säger att det är samma gemenskap han kände när han som ung grabb var med i idrotts-sammanhang. Känslan av samhörighet. En nya musikkonstellation är under bildande. Gruppen som inte har något namn ännu består av paret Leyman och de Broen. *-Vi hade en spelning på Allégården, och fick två nya. Fantastiskt, säger Ulf. Ulf berättar att han under långa timmar i dialysbehandling har ukulelen med sig. -Jag drar en låt för mina medpatienter, det blir alltid uppskattat. Ulf berättade under intervjun att han väntat på en ny njure i flera år. För bara några dagar sedan fick jag veta att Ulf är nyopererad och har fått en ny njure. Eva sa att när Ulf vaknade efter narkosen, så tog han fram ukulelen. Ulf hade planer på att starta en nybörjarkurs i ukulele för sköterskorna på dialysavdelningen. 'The Kiddnies' skall gruppen heta. Eftersom Ulf befinner sig på Sahlgrenska just nu så blir väl ingen förvånad om vårdpersonalen går omkring med en ukulele*

Ulf Leyman